

Poradnik Młodego Drwala cz.17

Dodano: 12.03.2022

Drzewa standardowe - tak nazywamy drzewa, które nie wyróżniają się podczas śinki ani pozytywnymi ani negatywnymi cechami, tj. pochylem zgodnym lub nie z kierunkiem obalania, czy np. zmurszałym pniem.

Podczas śinki drzew standardowych musimy zwrócić uwagę na fakt, jak długą posiadamy prowadnicę. W zależności od tego parametru będziemy mogli dobrać odpowiednią metodę śinki.

Drzewa o średnicy 20 - 30 cm

Tak jak napisałem wyżej - omówione poniżej metody śinki będą dotyczyły drzew standardowych, nie pochylonych (albo pochylonych nieznacznie), zdrowych, w normalnych warunkach pogodowych (bez wiatru, przy dobrej widoczności) oraz terenowych, bez żadnych dużych przeszkód.

W zależności od grubości średnicy tych drzew, możemy wybrać kilka sposobów na ich śinkę. Na pierwszy ogień opowiem o śince takich sztuk, których średnica pnia jest mniejsza od użytecznej długości prowadnicy. Jak wspominałem w jednym z poprzednich odcinków poradnika, użyteczna długość prowadnicy, to taki jej fragment, który pilarz wykorzystuje podczas pracy z pilarką.

Po podejściu do wybranego drzewa, które mamy ściąć i wybraniu kierunku upadku drzewa przygotowujemy sobie ścieżki oddalania, układamy sprzęt, oczyszczamy przedpole, usuwamy ewentualny podszyt, zerkamy, czy nikt niepowołany nie kręci się na naszej działce roboczej, oraz oczyszczamy pień z gałęzi do wysokości ramion. Zakładamy rzaz podcinający (kierunkowy) zgodnie ze sztuką (cięcie ukośne pod kątem ok. 45° , płaszczyzny spotykają się w jednym miejscu, nie przecinając zawiasy, skrócenie jej boków), a następnie przechodzimy do rzazu ścinającego.

Rzaz ścinający w drzewie o średnicy pnia w miejscu cięcia mniejszej niż użyteczna długość prowadnicy jest jednym z najprostszych do wykonania. Przed jego rozpoczęciem lustrujemy oczywiście przedpole i krzyczymy "UWAGA!", zaznaczamy zawiasę na korze. Zajmujemy pozycję w miejscu, z którego będziemy kończyli naszą pracę przy tej sztuce. Samo wykonanie rzazu ścinającego polega na przeprowadzeniu jednego cięcia, tzw. wachlarzowego. Całą długością prowadnicy prowadzimy cięcie od tyłu pnia. Po wejściu w drewno, ale przed uformowaniem zawiasy zatrzymujemy pilę i wkładamy kliny do obalania (promieniście do osi pnia), pobijając je lekko. Ponownie krzyczymy "UWAGA!" i formujemy zawiasę. W tym momencie albo drzewo rusza i obala się, albo musimy mu pomóc klinami. Odchodzimy od pnia, gdy drzewo ruszy, na bezpieczną odległość 5 m po ścieżce oddalania, zerkając jednocześnie na przewracające się drzewo. Przystępujemy do manipulacji.

Drzewa grubsze niż jedna długość prowadnicy

Do ścinki drzew standardowych, grubszych w miejscu cięcia, niż użyteczna długość prowadnicy, zalecam dwie metody, które w nieznacznym stopniu różnią się od siebie.

Pierwsza z nich to metoda na tzw. okrętkę. Pominę samo przygotowanie stanowiska i rżaz podcinający, ponieważ w tych elementach wiele się nie zmienia. Przejdę od razu do momentu przed wykonaniem rżazu ścinającego. Rżaz ten rozpoczynamy naszym ulubionym okrzykiem, a następnie cięciem sztyletowym, który wykonujemy w pewnej odległości od zawiasy, tak aby jej nie przeciąć wprowadzając prowadnicę w drewno. Ważne jest to, aby nie wprowadzić prowadnicy zbyt głęboko, a tylko jedynie nieco za połowę średnicy pnia. Zbyt duże wycięcie drewna na tym etapie może spowodować, że sztuka może przedwcześnie ruszyć i zmienić kierunek swojego upadku w dalszym etapie ścinki.

Po cięciu sztyletowym formujemy pierwszą część zawiasy i odsuwamy od niej równoległe pilę. Wyciągamy delikatnie prowadnicę, tak, aby przy obrocie nie zahaczyć końcówką prowadnicy o pozostawiony fragment drewna. Wykonujemy wspomniany obrót i umieszczamy klin w powstającym rżazie. Zabezpiecza on również naszą pilę przed zakleszczeniem. Lustrujemy w międzyczasie przedpole i prowadzimy drugą część rżazu ścinającego. Przed uformowaniem zawiasy wkładamy kolejny klin, jednocześnie delikatnie pobijając pierwszego. Krzyczymy ponownie "UWAGA!", kończymy formowanie zawiasy, obalamy sztukę pobijając kliny i wycofujemy się na odległość 5 m.

Druga metoda na tzw. połówki, wymaga mniejszych umiejętności od operatora pilarki, doskonale nadaje się dla początkujących drwali. Rozpoczynamy ją podobnie jak na okrętce albo prowadząc piłę od tyłu drzewa, na głębokość nieco ponad połowa jego średnicy. Nie wykonujemy jednak obrotu wokół drzewa. Po wykonaniu pierwszej fazy rzazu ścinającego przecinamy do końca pień i wkładamy klin. To samo robimy po drugiej stronie. Reszta pozostaje bez zmian.

Drzewa grubsze niż dwie długości prowadnicy

Jeżeli przyjdzie nam ścinać potężne drzewa, a niestety nie mamy na wyposażeniu odpowiednio długiej prowadnicy, musimy zastosować metodę wykorzystującą tzw. cięcie sercowe. O co chodzi?

Cięcie sercowe jest to element naszego rzazu ścinającego - również wykonywany na wysokości o 10% średnicy pnia w miejscu cięcia wyżej, niż płaszczyzna pozioma rzazu podcinającego. Jest także zaliczany do skrócenia zawiasy. Należy pamiętać, że cięcie dordzeniowe (sercowe) i ewentualne skrócenie zawiasy nie może zlikwidować łącznie więcej niż 1/2 długości zawiasy. Rzaz podcinający wykonujemy nieco bardziej rozwarty (ok 60°). Umożliwia to nam łatwy dostęp do wykonania cięcia sercowego. Po wprowadzeniu pilarki w środek pnia, końcówką wykonujemy ruch w lewą i prawą stronę, tak aby wyciąć nadmiar drewna, ale uważając aby nie obciąć pnia na wylot. Po cięciu sercowym skracamy zawiasę i przystępujemy do wykonania rzazu ścinającego, metodą na okrętkę. Pamiętajmy o odpowiedniej liczbie klinów, dostosowanej do obwodu pnia. Dalej postępujemy jak podczas ścinki pozostałymi metodami.

Od Autora

Dzisiaj trzy sprawy, na które muszę zwrócić uwagę. Pierwsza z nich w sumie najważniejsza, z której strony rozpocząć rząz ścinający? Zawsze od strony ściskanej, czyli od miejsca pochylenia pnia. Unikniemy wówczas zjawiska zakleszczenia pilarki w rzązie. Jeżeli drzewo nie jest pochylone, zwracamy uwagę na budowę pnia oraz układ gałęzi w koronie. Nie ma drzew idealnie prostych i wyważonych - zawsze któraś ze stron cięży mocniej. Jeżeli prowadzimy wycinkę drzew, które rosną w pobliżu budynków, mostów, dróg lub innych przeszkód, które musimy ominąć, zaczynamy od strony ich występowania. Wówczas, gdyby drzewo miało ruszyć samo, zostanie przeciągnięte w stronę, gdzie nie zdążyliśmy dociąć.

Drugą sprawą, którą dzisiaj poruszę to patrzenie w koronę podczas ścinki. Często widzimy drwali, którzy tną pilarką pień, jednocześnie patrząc w do góry w koronę drzewa. Jestem ciekawy po co to robią? Oderwanie wzroku od pilarki może skutkować wypadkiem, a patrzenie na koronę drzewa nie jest w ogóle potrzebne. Aby zauważyć czy pień rusza i będzie się obalał wystarczy nam spoglądać w szczelinę rązu ścinającego. To po nim zauważymy, czy upadek już się rozpoczął. Obserwowanie korony jest zawsze przekłamanie, przez wiatr i bujanie się drzew.

Trzecia sprawa to ułożenie narzędzi pomocniczych. Niezwykle ważne jest ułożenie narzędzi w taki sposób, aby były widoczne pod ręką oraz aby nie przeszkadzały podczas ścinki. Ułożenie to wpływa

na ergonomię naszej pracy, wydajność i bezpieczeństwo. Przykładowe ułożenie na zdjęciu poniżej:

Co sobotę będziemy przypominać kolejne części naszego "Poradnika Młodego Drwala":

[Cz. 1 - Dlaczego drwale w Polsce nie używają dodatkowego osprzętu?](#)

[Cz. 2 - Taśma miernicza](#)

[Cz. 3 - Kleszcze do drewna](#)

[Cz. 4 - Klupa i inne dodatki w pasie drwala](#)

[Cz. 5 - Ostrzenie piły na stojąco](#)

[Cz. 6 - Łańcuch i jego parametry](#)

[Cz. 7 - Jak prawidłowo naostrzyć pilę?](#)

[Cz. 8 - Tankowanie pilarki](#)

[Cz. 9 - Elementy bezpieczeństwa w pilarence](#)

[Cz. 10 - Jak bezpiecznie obchodzić się z pilarką?](#)

[Cz. 11 - Planowanie prac](#)

[Cz. 12 - Szlaki operacyjne od podszewki](#)

[Cz. 13 - Zanim zaczniesz ścinać](#)

[Cz. 14 - Tirfor](#)

[Cz. 15 - Ścinka drzew z dźwignią - obracakiem](#)

[Cz. 16 - Parametry pniaka](#)

[Cz. 17 - Ścinka drzew standardowych](#)

[Cz. 18 - Ścinka drzew pochyłonych zgodnie z kierunkiem obalania](#)

[Cz. 19 - Ścinka drzew pochyłonych niezgodnie z kierunkiem obalania](#)

[Cz. 20 - Ścinka drzew nietypowych \(hubiastych, dziuplastych, z wieloma pniami, z pękniętym pniem, przy liniach energetycznych\)](#)

[Cz. 21 - Zawieszenia](#)

[Cz. 22 - Okrzesywanie](#)

[Cz. 23 - Metody Okrzesywania](#)

[Cz. 24 - Przerzynka](#)

[Cz. 25 - Serwis i utrzymanie pilarki](#)

[Cz. 26 - Klin Klinowi nierówny](#)

JH

Komentarze (0)

Nie dodano jeszcze żadnego komentarza.